

הכ"ד עבד נרצע לעבודת קונו.
 הצ"בי משה טולידאנו. ס"ט
 העוסק במלאכת הקדש
 בבית הספר של
 ק"ק טאנקייר
 יע"א

מגילה

ליום ב' של ר"ח אלול שנת פדות שְׁלַח לעמו: נעשה נס גדול לכל היאודים
 היושבים בארצות המערבי ותוקף הנס היה, שמלך פורטוגאל סאבאסטיאן שמו
 ישו, בא בודון ויעץ תחבולות כשכים בצדו, ועלה בדעתו לכבוש ארצות המערב:
 ואסף חיל גדול ועם כבוד כחול הים, וסוסים ופרשים מאורי זיקות כלם אחזו
 חרב לטושה מלומדי מלחמה. תופשי קשת ורומחים עם כל כלי מלחמה: ויעבדו
 עם כל המחנה ההוא ארחות ימים. תוך ספינות ובורניות גדולות, וצים מיד כחם
 ויבא עד עיר טאנגה יע"א. ובצאתו ליבשה בעיר טאנגה המוכרת, שם ערך כל מחנהו,
 עם שרים רבים ונכבדים, הבאים אתו מארצות רחוקות, עם רב מכסים את עץ
 הארץ: ויסע משם עם כל מחנהו, לבא לכבוש המדינה הראשונה לפניו, אשר הוא
 לקצאר לכביר. בדגלים פרושים, וסוס דוהר, ומרכבה מרקדה,
 בקול שיר ורנה:

ויהי היום יום שני לראש חדש אלול, ערך מלחמתו עם כל צבאותיו, להלחם עם
 מלך המערב, אשר בא להלחם עמו להציל ארצו מידו: והעת ההיא היתה עת צרה
 ליעקב. יען שהרשע בודון לבו, נדר בבית אלדיו של עץ ואבן, שאם יכבוש ערי
 המערב שיעבור לכל אשר בשם ישראל יכונה במי באוטזמו וכל מי שלא ירצה
 לעבור יהרג בחרב: וזה הוגד לנו ע"י שני אנשים יאודים אנוסים עיראו עם חילותיו.
 ואמרו לנו בקשו מאלדיכם אולי יתגן עליכם: ובקשנו על עצמנו מאת השם יתברך
 וזכר אותנו כמו שאמר לנו על יד הנביא ע"ה ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם
 לא מאסתים ולא נעלתים לכלתם להפך בריתי אתם אני ה' אלדיהם: ונאמר וזכרתו
 להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים
 להיות להם לאלדים אני ה':

ובשעה אחת בו ביום, נבהלו נחפזו, רעדה אחותם שם, ספו תמו מן בלהות. ודרשע
 שם נפל שדוד עם כל חילותיו. והמתנה ההוא היה לחרדת אלדים, כי אפילו אשר
 ברחו לא נמלט מהם עד אחד. כי כלם נעזבו ביד הברבריים תהלות לאל יתברך:
 ועל כן זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו: קיימו וקבלו היאודים, הרבנים ואנשי
 מעשה אשר היו בימים ההם, עליהם ועל זרעם אחריהם. על כל הגלוים עליהם,
 להזכיר יום זה בכל שנה ושנה. ולתת צדקה לעניים. ולעשות אותו יום משתה ושמחה.
 ולסגור החנויות ולהבטל ממלאכה) ובשוב ה' את שיבת ציון יגל יעקב ישח

ישראל או ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה:

חסדי ה' אזכיר תהלות ה' כעל כל אשר נמלטנו ה' ורב טוב לבית ישראל אשר נמלם כרחמיו וכרוב חסדיו: ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא נאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם: אזכיר מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך: זכרו נפלאותיו אשר עשה טופחיו ומשפטי פיו: זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: הללוהו שמים וארץ ימים וכל בם ויודו שמים פלאך ה' אף אמנתך בקהל קדושים: ה' אלדי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמנה אומן: אודך על כי נוראות נפלאתי נפלאים מעשך ונפשי יודעת מאד: רבות עשית אתה ה' אלדי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך אנידה ואדברה עצמו מספר: על כן אודך בונים ה' ולשמך אומרה: אשירה לה' בחיי אומרה לאלדי בעודי: טוב להודות לה' ולומר לשמך עליון: זמרו לה' בכבוד בכבוד וקול זמרה: הודו לה' בכבוד בגבל עשור זמרו לו: אודך בקהל רב בעם עצום אהללך: אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נד חסידך: באו שערינו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: ואנחנו עמך ונאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך: הודינו לך אלדים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך: אברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו בפי: כן אברך בחיי בשמך אשא כפי: יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם: ברוך ה' כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: חי ה' וברוך צורי וירום אלדי ישעי: האל הנותן נקמת לי וידבר עמים תחתי: מפלטי מאיבי אף מן קמי תרוממני מאיש חמס הצילני: כי הושעתנו מצרינו ומשנאניו הבישות: כי דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת עניים: כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מרחי: אתהלך לפני ה' בארצות החיים: אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותיה מלכות עלם ושלטניה עם דר ודר: חזון עבדיה כה אמר ה' אלדים לאדום שמועה שמענו מאת ה' וציר בונים שולח קומו ונקומה עליה למלחמה: זדון לבך השיאך שוכני בחנוי סלע מרום שבתו אומר בלבו מי יורידני ארץ: אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם ה': כי כנבזה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו: כי רוח עברה בו ואיגו ולא יכיר עוד מקומו: וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים: לשומרי בריתו ולזוכרי פקודיו לעשותם: כרחם אב על בנים רחם ה' על יראיו ברוך ה' אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

מצילה.

ליום כ"א לח' אב הרחמן שנת אך טוב לישראל ליצי' נעשו לנו נסים ונפלאות מדארון ה' עזרנו ומגנו. אך טוב לאב הרחמן מנחם שמו זה ינחמנו. והא לך תקפו של נס זכור אזכרנו. כי בימים ההם ובעת ההיא הגה המלכים נועדו מלך צרפת עם גדול אדוננו הוא מלכנו. ועל ריב יעמדו למשפט שהיה בינו לבינו: ויהי היום

יום שביעי לחדש הנזכר. ואנחנו שקטים ושאננים איש תחת נפנו. והנה על שפת הים לחוף אניות ובורניות גדולות כתרוננו הקיפוננו. הרבה שלוחים ממלך צרפת לשפך סוללות על מהננו: ואל יום תשעה באב אקרא יום אכזר יום עברה ונאצה היום ההוא שמועה שמענו. שאותו היום הוכן למלחמה ונלחם בנו. ונשמע ויטס לבבנו. וכמה הרה תקריב ללדת הרינו חלינו. ונצעק אל ה' אלדי אבותינו. אהה ה' אלדים דיו לאבל שיעמוד באבלו על בית קדשנו ותפארתנו. ולא תהיה עוד לפוקה ולמכשול ולמוכיר עון תשש כחנו: ואנחנו מחשים ותרדמה נפלה שם ישבנו גם בכינו. וכמו דנים במצודה נלכדנו. ולא ידענו מה לעשות בעצמנו אם לברוח ולהמלט על נפשותינו. אם לישב במקומנו. כשוכב בלב ים היינו בשכבנו. וכקצף על פני המים היינו בקומנו. ונפשנו קצה אף רוח אין בקרבנו. ומשפט האניות ומעשיהם נעלם ממנו: עד יום האחד ועשרים לחדש כחם היום נשאנו עינינו. והנה הגם מוכנים למלחמה לקראתנו. השבץ אהזנו. ונטרפה דעתנו. יען כצאן לטבחא היינו. וכה דברנו אבה תקותנו נמרנו לנו: עוד זה מדבר והנה קול רעש גדול רתת ושברים, קול פחדים. באזנו שמענו. אבנים גדולות מכ"ור הברזל הנקראים בומ"באס, הנה זה עומד אתך כתלנו. כמתלהלה היורה זקים חצים ומות עלה בחלוננו. ואנחנו יחדיו נשינו וטפנו. נחשבנו כבהמה נטמינו: ויש אשר היו רוצים לברוח ולהמלט על נפשם, והיו נסים מן הפח וגופלים אל הפחת, ביד הישמעאלים תושבי עירו: והנשארים מחצר לחצר ומפנה לפנה, בקול בוכים גדלה צעקתם לפני ה' אלדינו. אנא ה' אנא גולך את חרפתנו. הכמות נבל נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו. ונהי בעינינו כחנבים וכן היינו. מקול ההמון הזה רנע אחד ארבעים יכנו: ואם התמיד העינין מעת לעת כסדום היינו לעטורה דמינו. ההפוכה כמו רנע שיעור שהיה ואי בעית אימא שיעור שהיה במודים אנחנו: וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ותהלך אש ארצה על ארצנו. המה היו נאנקים ונאנחים מצער לצער במחנה כי אמרו מתים כלנו. ואחד חצות נברו רחמיו יתברך עלינו. ותעל שועתנו אל האלדים ועמד מכסא דין, וישב על כסא החסד והרחמים לרחם על פליטתנו. ופסקו הנשמים של זעם ואבני אלנביש חתו לא ענו: ותהלות לאל עליון נואלנו. המעדיף טובו עלינו. לעושה נפלאות גדולות לבדו ואלו שירה מלא פינו. שלא שלטו בגופנו. הגם שהיו עוברים על ראשו. וכמה מהם נפלו לפנינו. ותהלות לאל יתברך לא נפקד איש ממנו. הפח נשבר ואנחנו נמלטנו. ויתן אותנו לחן ולחסד בעיני הישמעאלים אשר סביבותנו. שלא הזיקו אותנו. הדור אתם ראו משפט הגם ומעשהו ברוך אלדינו:

ועל כי זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו בשמחה של מצוה, בחדש אשר סינן לשמחה נהפך לנו. ועלינו לשבח לפאר לרומם למי שעשה לנו את כל הנסים האלו. הנדיל ה' לעשות עמנו. ולזכור יום זה בכל שנה ושנה, ולעשות אותו יום משה ושמחה, לנו ולבנינו. ומתנות לאביונים איש כמתנת ידו זה יתנו. לחלקם לעניים מה טוב חלקנו. ואנו ליד וליד עינינו. יעשה אות לטובה עמנו. לקבץ נפוצותנו. ולקוסם דגלנו. ובא לציון נואל במהרה בימינו. אמן כן יהי רצון:

חסדי ה' אזכיר תהלות ה' כעל כל אשר נמלנו ה' ורב טוב לבית ישראל אשר נמלם כרחמיו וכרוב חסדיו: אשירה לה' בחיי אומרה לאלדי בעודי: ארוטמך ה'

כי דליתנו ולא שמחת איבי לי: אשירה לה' כי נמל עלי: אשירה לה' כי נאה נאה:
 עזי חסרת יד ויהי לי לישועה: זה אלי ואנוהו אלדי אבי וארוממנהו: מי כמוכה באלים
 ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא: ה' ימלוך לעולם ועד: ארוממך
 ה' חוקי ה' סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משנבי:
 שלל אקרא ה' ומאיבי אושע: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאורני שמחה:
 ואני בה' אעלחה אנילה באלדי ישעי: אלדים ה' חילי ושם רגלי כאילות ועל במותי
 ידיכני למצח בנינתי: ה' אלדי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות
 סרחוק אמנה אומן: הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו: יהיו לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך ה' צורי וגואלי: